

Dz.U. 2015 poz. 687**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 17 kwietnia 2015 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o bateriach i akumulatorach

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 897),
- 2) ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 oraz z 2015 r. poz. 87),
- 3) ustawą z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 15 kwietnia 2015 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 104–114 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), które stanowią:

„Art. 104. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.^{a)}) w art. 2 w ust. 1 po pkt 15d dodaje się pkt 15e w brzmieniu:

„15e) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), z wyjątkiem kontroli przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48–50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2;”.

Art. 105. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.^{b)}) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16c dodaje się pkt 16d w brzmieniu:

„16d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione wydatki, o których mowa w art. 37 ust. 4, oraz poniesione opłaty, o których mowa w art. 38 ust. 2 tej ustawy.”.

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

^{b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549, z 2008 r. Nr 97, poz. 623, Nr 141, poz. 888, Nr 143, poz. 894, Nr 209, poz. 1316, Nr 220, poz. 1431 i 1432, Nr 223, poz. 1459 i Nr 228, poz. 1507 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 6, poz. 33, Nr 19, poz. 100 i Nr 69, poz. 587.

Art. 106. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.^{c)}) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19c dodaje się pkt 19d w brzmieniu:

„19d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione wydatki, o których mowa w art. 37 ust. 4, oraz poniesione opłaty, o których mowa w art. 38 ust. 2 tej ustawy,”.

Art. 107. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów z remontów,”;

2) w art. 8 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, obejmujące niesegregowane odpady komunalne, jest obowiązany również do odbierania wszystkich selektywnie zbieranych rodzajów odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz odpadów z remontów.”.

Art. 108. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.^{d)}) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) kontrola przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48–50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666),”.

Art. 109. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.^{e)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 41;

2) uchyla się art. 74.

Art. 110. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.^{f)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 po ust. 13d dodaje się ust. 13e i 13f w brzmieniu:

„13e. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 97–102 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666).

^{c)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1316 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545 i Nr 69, poz. 587.

^{d)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 214, poz. 1346 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106.

^{e)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

^{f)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

13f. Wpływy z kar, o których mowa w ust. 13e, Narodowy Fundusz przeznacza na dofinansowanie działań w zakresie:

- 1) zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 2) przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 3) unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów.”;

2) art. 401b otrzymuje brzmienie:

„Art. 401b. Przychody wymienione w art. 401 ust. 2–13 i 13e oraz w art. 401a przeznacza się również na pokrycie kosztów ich obsługi.”;

3) w art. 402 dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Wpływy z kar, o których mowa w art. 401 ust. 13e, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przekazują na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie do końca następnego miesiąca po upływie każdego kwartału.

11. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przed przekazaniem na rachunek Narodowego Funduszu wpływów z kar, o których mowa w art. 401 ust. 13e, pomniejsza je o 20%, a kwotę uzyskaną z tytułu pomniejszenia przeznacza na koszty egzekucji ustalonej należnej kary oraz koszty weryfikacji ustalenia jej wysokości.”.

Art. 111. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej”;

2) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa obowiązki przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁸⁾), wprowadzających na terytorium kraju produkty w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy, i produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz określa zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy wprowadzającego na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towary, których częściami składowymi lub przynależnościami są produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy.”;

3) w art. 2:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) odpadzie poużytkowym – rozumie się przez to odpady powstające z produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;”,

c) uchyla się pkt 8,

d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opłacie produktowej – rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną za opakowania w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, a także opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;”,

e) uchyla się pkt 13;

4) w art. 3 uchyla się ust. 3a i 3b;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.

5) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, lub produktów, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy, jest obowiązany bez wezwania złożyć zawiadomienie o tym fakcie marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu w opakowaniu wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy lub produktu wymienionego w załączniku nr 3 do ustawy.”;

6) w art. 10:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których wprowadził na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”;

7) w art. 12 ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie produktów lub opakowań.

3a. Szczegółowy sposób obliczania opłaty produktowej należnej od przedsiębiorcy lub organizacji z tytułu niewykonania obowiązku odzysku, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, określa załącznik nr 5 do ustawy.

4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy.

5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy oraz produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy nie przekracza 50 zł.”;

8) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach.”;

9) w art. 14 w ust. 1 uchyla się pkt 2 i 3;

10) w art. 15 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”;

11) uchyla się rozdział 4;

12) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się odpowiednio marszałka województwa oraz urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy lub produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz organizacji, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju – odpowiednio Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.”;

13) uchyla się art. 26;

14) uchyla się art. 30;

15) w art. 37 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym organizację odzysku lub działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów określonych w załącznikach nr 1 i 3 do ustawy;”;

16) uchyla się art. 38 i 39;

17) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 37–37b następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

18) uchyla się załącznik nr 2 do ustawy;

19) w załączniku nr 4 do ustawy uchyla się poz. 8–13;

20) w załączniku nr 4a do ustawy uchyla się poz. 8–13.

Art. 112. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666).”;

2) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. Kto, wbrew przepisowi art. 21 ust. 2, nie przekazuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze grzywny.”.

Art. 113. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.^{h)}) w art. 22:

1) w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) z opłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464), oraz opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666).”;

2) w ust. 6a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz bazy danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3 tej ustawy, jak również prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach – w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 16;”.

Art. 114. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. W sprawach dotyczących postępowania z bateriami i akumulatorami oraz ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami stanowiącymi przynależność albo część składową sprzętu stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666).”;

2) w art. 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów.”;

3) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców wpisanych do rejestru, zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerem rejestrowym nadawanym

^{h)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 62, poz. 504 i Nr 72, poz. 619.

zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz wyeliminowania sytuacji, w której przedsiębiorcy będą posługiwać się dwoma numerami rejestrowymi.”;

- 4) w art. 31 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie do dnia 15 marca po roku, w którym nastąpiło zebranie lub odzysk, w tym recykling, zużytego sprzętu, sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.”;

- 5) w art. 33 w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi zawarł umowę, o której mowa w ust. 1, zawierającego.”;

- 6) w art. 47 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;

- 7) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.”;

- 8) w art. 77:

- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wbrew przepisom art. 47 ust. 1 i 3, nie przekazuje odpadów powstałych w wyniku przetwarzania zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów,”;

- b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wbrew przepisowi art. 47 ust. 4, nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,”;

- 9) w załączniku nr 2 do ustawy w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) baterie i akumulatory,”;

- 2) art. 23 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 897), który stanowi:

„Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 9 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 17 w zakresie dodania art. 9x ust. 1 pkt 4 i 5, ust. 2 i 3, art. 9y ust. 1 pkt 4 i 5, ust. 2 i 3 oraz art. 9z ust. 1–3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
- 3) art. 1 pkt 17 w zakresie dodania art. 9z ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r.”;

- 3) odnośnika nr 2 i nr 3 oraz art. 234, art. 250 ust. 7 i art. 253 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 oraz z 2015 r. poz. 87), które stanowią:

„²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 71);
- 2) dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 265);

- 3) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
 - 4) dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349);
 - 5) dyrektywy Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz. Urz. WE L 243 z 24.09.1996, str. 31; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 75);
 - 6) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228);
 - 7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224);
 - 8) dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353);
 - 9) dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 24, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 7, str. 359);
 - 10) dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15, z późn. zm.);
 - 11) dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.);
 - 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3);
 - 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17).
- 3) Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej dnia 26 kwietnia 2012 r. pod numerem 2012/0263/PL, zgodnie z art. 16 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349), oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), wdrażającego postanowienia dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).”

„Art. 234. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, tworzy się najpóźniej w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmioty objęte obowiązkiem złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, są obowiązane do złożenia tego wniosku w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru.

3. Podmioty posiadające wpis do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów dotychczasowych są wpisywane do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, z urzędu. Marszałek województwa dokonuje wpisu w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1. Dokonując wpisu marszałek województwa przydziela nowy numer rejestrowy.

4. Inne niż wymienione w ust. 3 podmioty, podlegające z urzędu wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, zgodnie z art. 51 ust. 1, spełniające wymagania do uzyskania tego wpisu w dniu utworzenia rejestru, są wpisywane do tego rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia jego utworzenia.

5. W przypadku gdy marszałek województwa, dokonując z urzędu wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, stwierdzi brak informacji wymaganych na podstawie niniejszej ustawy, wzywa podmiot, o którym mowa

w ust. 3 lub 4, do złożenia brakujących informacji. W przypadku nieuzupełnienia brakujących informacji w wyznaczonym terminie marszałek województwa nie dokonuje wpisu do rejestru z urzędu. Przepis art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku nieuzupełnienia brakujących informacji w wyznaczonym terminie, podmiot o którym mowa w ust. 3 lub 4, jest obowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru.

7. W terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o nadaniu nowego numeru rejestrowego podmioty, o których mowa w ust. 3, mogą używać numeru rejestrowego nadanego na podstawie przepisów dotychczasowych.

8. Podmioty, które posiadają w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wpis do dotychczasowych rejestrów, są zwolnione z obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej.

9. Po upływie 42 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy lub z dniem uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, przez podmiot, o którym mowa w ust. 2–4, wygasają wpisy do rejestru prowadzonego na podstawie przepisów dotychczasowych odpowiednio przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub przez starostę.

10. Przepisy art. 208 pkt 2, art. 209 pkt 10 w zakresie uchylenia art. 37 pkt 1, art. 213 pkt 11, art. 214 pkt 35, art. 219 pkt 1 oraz art. 220 pkt 19 i 20 stosuje się od dnia utworzenia rejestru.

11. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, nie dłużej jednak niż w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 13 ustawy, o której mowa w art. 213, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

Art. 250. „7. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 72 ust. 3 oraz art. 121 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 220, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 72 ust. 3 oraz art. 121 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 220, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 253. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 207 pkt 17 w zakresie art. 402 ust. 2a i 2b w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 209 pkt 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.;
- 2) art. 178, art. 179, art. 194 ust. 1 pkt 5, art. 204, art. 205, art. 207 pkt 14, art. 213 pkt 8, które wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 3) art. 207 pkt 18, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.”;
- 4) odnośnika nr 1 oraz art. 6–13, art. 15 i art. 17–20 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji uzupełnia wdrożenie postanowień dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.).”

„Art. 6. 1. Ogniwa guzikowe niespełniające wymogów, o których mowa w art. 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wprowadzone do obrotu po raz pierwszy zgodnie z obowiązującymi przepisami przed dniem 2 października 2015 r., mogą w dalszym ciągu być zbywane do wyczerpania zapasów.

2. Elektronarzędzia bezprzewodowe niespełniające wymogów, o których mowa w art. 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wprowadzone do obrotu po raz pierwszy zgodnie z obowiązującymi przepisami przed dniem 1 stycznia 2017 r., mogą w dalszym ciągu być zbywane do wyczerpania zapasów.

Art. 7. Do powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązków sprawozdawczych wprowadzającego baterie lub akumulatory, zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, za okres do dnia 31 grudnia 2014 r., oraz do zobowiązań wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne z tytułu opłaty produktowej, należnej za okres do dnia 31 grudnia 2014 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Podmiot pośredniczący jest obowiązany dostosować się do wymagań określonych w art. 28 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Przepis art. 34 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się do dnia utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 5.

Art. 10. 1. Do sposobu obliczania środków, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, przekazywanych przez wprowadzających baterie lub akumulatory za rok 2014 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku gdy wprowadzający baterie lub akumulatory nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r. pełnej kwoty, o której mowa w art. 37 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, należność, o której mowa w art. 37 ust. 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie poniesioną przez niego w danym roku na publiczne kampanie edukacyjne.

Art. 11. 1. Sprzedawca detaliczny baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pobrał od kupującego opłatę depozytową, jest obowiązany do jej zwrotu, w tym do potwierdzenia jej pobrania i zwrotu, przekazywania nieodebranej opłaty depozytowej oraz przechowywania dokumentów potwierdzających pobranie opłaty depozytowej i dokumentów potwierdzających zwrot opłaty depozytowej, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej za rok 2014 zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może sporządzać i składać sprawozdania za rok 2014, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.

2. Sprawozdania za rok 2014 sporządzane na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, składa wyłącznie zbierający zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne, który przekazuje zużyte baterie lub zużyte akumulatory bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania.

3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany zamieścić w sprawozdaniu za rok 2014 sporządzanym na podstawie art. 64 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, informację o osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.

Art. 13. 1. Marszałek województwa sporządza i przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w art. 67 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2014, zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

2. W przypadku niewykorzystania przez marszałka województwa środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne na rok 2014 lub stwierdzenia przez wojewodę ich nieprawidłowego wykorzystania stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do kontroli sposobu wykorzystania przez marszałka województwa dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych przyznanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„Art. 15. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym baterie lub akumulatory w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, składa wnioski o wpis do rejestru wprowadzających baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów:

- 1) za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania, zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.¹⁾), do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę oddziału – jeżeli ustanowił oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego, z którym zawarł umowę, o której mowa w art. 28 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę podmiotu pośredniczącego – jeżeli nie ustanowił oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”

„Art. 17. 1. Do czasu utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 5, marszałek województwa jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska zbiorczego sprawozdania ze sprawozdań i wykazów, o których mowa w:

- 1) art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 59 ust. 3 i art. 64 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 5,
- 2) art. 56 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1

– w terminie do dnia 15 kwietnia roku, w którym te sprawozdania zostały przekazane.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 822, 1133 i 1138.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań.

Art. 18. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 2 października 2015 r.;
- 2) art. 1 pkt 3 lit. b, pkt 20 lit. a oraz pkt 36 w zakresie art. 99c, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.”.

Marszałek Sejmu: *R. Sikorski*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 17 kwietnia 2015 r. (poz. 687)

USTAWA

z dnia 24 kwietnia 2009 r.

o bateriach i akumulatorach¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) wymagania dotyczące wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów;
- 2) zasady wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów;
- 3) zasady zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

Art. 2. Ustawa ma na celu:

- 1) ograniczenie negatywnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów na środowisko przez redukcję ilości substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach oraz właściwe zbieranie i recykling powstających z nich odpadów, w tym przez wspieranie wysokiego poziomu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych;
- 2) zharmonizowanie wymogów dotyczących zawartości metali ciężkich w bateriach i akumulatorach oraz wymogów dotyczących ich oznakowania;
- 3) zapewnienie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcia zniekształcenia konkurencji w obrębie Unii Europejskiej.

Art. 3. Ustawa reguluje prawa i obowiązki podmiotów:

- 1) wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory;
- 2) dystrybuujących baterie lub akumulatory lub sprzęt;
- 3) zbierających, przetwarzających, dokonujących recyklingu lub unieszkodliwiania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 4) użytkujących baterie lub akumulatory.

Art. 4. 1. Przepisy ustawy stosuje się do:

- 1) wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów produkowanych i wprowadzanych do obrotu, niezależnie od ich kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego, sposobu użycia oraz niezależnie od tego, czy stanowią przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
- 2) zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w:

- 1) urządzeniach związanych z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich Unii Europejskiej, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych;
- 2) urządzeniach przeznaczonych do wysyłania w przestrzeń kosmiczną.

Art. 4a.²⁾ 1. Przepisów ustawy w zakresie osiągania wymaganych poziomów zbierania, w tym dotyczących opłaty produktowej, organizowania i finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, zawierania umowy ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, składania wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, nie stosuje się do:

- 1) wprowadzającego baterie lub akumulatory, który w danym roku kalendarzowym wprowadził do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne o łącznej masie nieprzekraczającej 1 kg;
- 2) wprowadzającego baterie lub akumulatory, który w danym roku kalendarzowym wprowadził do obrotu baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe, baterie samochodowe lub akumulatory samochodowe o łącznej masie nieprzekraczającej 100 kg.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenie lub oświadczenie o pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.³⁾),
 - b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a, a w przypadku przedsiębiorców, do których nie stosuje się przepisów o rachunkowości, także inne dokumenty pozwalające ocenić sytuację finansową przedsiębiorcy za okres 3 ostatnich lat obrotowych;
- 2) stanowi pomoc de minimis:
 - a) w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) albo
 - b) w rolnictwie w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9).

3. Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem stawki opłaty produktowej dla zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych, wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2.

4. Zaświadczenia lub oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Art. 5.⁴⁾ W sprawach dotyczących zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 6. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bateria, akumulator – źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej, które składa się z jednego albo kilku:
 - a) pierwotnych ogniw baterii nienadających się do powtórnego naładowania albo
 - b) wtórnych ogniw baterii nadających się do powtórnego naładowania;

²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21), która weszła w życie z dniem 23 stycznia 2013 r.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87 i 122.

- 2) bateria przemysłowa, akumulator przemysłowy – baterię i akumulator, które są przeznaczone wyłącznie do celów przemysłowych, zawodowych lub do używania w pojazdach elektrycznych, w szczególności określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 3) bateria przenośna, akumulator przenośny – baterię i akumulator, w tym ogniwo guzikowe lub zestaw, które są szczelnie zamknięte i mogą być przenoszone w ręku oraz nie stanowią baterii przemysłowej i akumulatora przemysłowego albo baterii samochodowej i akumulatora samochodowego, w szczególności określone w załączniku nr 2 do ustawy;
- 4) bateria samochodowa, akumulator samochodowy – baterię i akumulator, które są używane do rozruszników, oświetlenia lub inicjowania zapłonu w pojazdach;
- 5)⁶⁾ decyzje związane z gospodarką odpadami – decyzje, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁷⁾);
- 5a)⁸⁾ eksport – wywóz baterii lub akumulatorów z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wyprowadzenia z terytorium kraju;
- 6) elektronarzędzie bezprzewodowe – podręczny sprzęt zasilany baterią lub akumulatorem, który jest przeznaczony do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej, w tym narzędzia przeznaczone do toczenia, frezowania, szlifowania, rozdrabniania, piłowania, ścinania, wiercenia, przebijania otworów, wykrawania, kucia, nitowania, skręcania, polerowania lub podobnej obróbki drewna, metalu i innych materiałów, a także do koszenia, cięcia i innych prac;
- 7) import – przywóz baterii lub akumulatorów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju;
- 8) marszałek województwa – odpowiednio:
 - a) w przypadku wprowadzającego baterie lub akumulatory – marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wprowadzającego baterie lub akumulatory, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego,
 - b)⁹⁾ w przypadku zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub prowadzącego recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów – marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie zbierania, przetwarzania lub recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 9) miejsce odbioru – wyznaczoną część obiektu budowlanego, którym władza podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w tym szkoły, placówki oświatowej lub kulturalno-oświatowej, siedziby urzędu lub instytucji, punkt świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub placówkę handlową prowadzoną przez sprzedawcę detalicznego lub sprzedawcę hurtowego, do których użytkownik końcowy może oddać zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne;
- 10) ogniwo guzikowe – małą baterię przenośną i akumulator przenośny o średnicy większej niż wysokość, które są wykorzystywane do specjalnych celów, w szczególności do zasilania aparatów słuchowych, zegarków, małych urządzeń przenośnych lub urządzeń do zasilania rezerwowego;
- 10a)¹⁰⁾ podmiot pośredniczący – podmiot, za pośrednictwem którego wprowadzający baterie lub akumulatory wykonuje obowiązki w zakresie i na zasadach określonych w ustawie;
- 11) poziom zbierania – wyrażony w procentach stosunek masy zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z ustawą w danym roku kalendarzowym do średniej masy baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego baterie lub akumulatory w danym roku kalendarzowym oraz w dwóch latach poprzednich;

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277 i 478.

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 12) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584);
- 13) przetwarzanie – czynności podejmowane po dostarczeniu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów w celu ich sortowania, przygotowania do recyklingu lub unieszkodliwiania;
- 14) sprzedawca detaliczny – przedsiębiorcę, który w ramach wykonywanej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie baterie lub akumulatory w celu używania przez użytkowników końcowych, w tym także jako przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
- 15) sprzedawca hurtowy – przedsiębiorcę, który w ramach wykonywanej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie baterie lub akumulatory w celu ich dalszego odpłatnego lub nieodpłatnego udostępniania, w tym także jako przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
- 16) sprzęt – sprzęt elektryczny lub elektroniczny, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155 oraz z 2014 r. poz. 1322 i 1662), który jest w całości albo w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;
- 17) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 18) urząd marszałkowski – odpowiednio:
 - a) w przypadku wprowadzającego baterie lub akumulatory – urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wprowadzającego baterie lub akumulatory, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego,
 - b) w przypadku zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów – urząd marszałkowski właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 19) użytkownik końcowy – podmiot wykorzystujący energię elektryczną z baterii lub akumulatorów;
- 20) wewnątrzwspólnotowa dostawa – wywóz baterii lub akumulatorów z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 21) wewnątrzwspólnotowe nabycie – przywóz baterii lub akumulatorów z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju;
- 22)¹¹⁾ wprowadzający baterie lub akumulatory – przedsiębiorcę, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, w tym zamontowanych w sprzęcie lub pojazdach, po raz pierwszy na terytorium kraju; za wprowadzającego baterie lub akumulatory uważa się także przedsiębiorcę:
 - a) dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia baterii lub akumulatorów na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej,
 - b) który zlecił wytworzenie baterii lub akumulatorów i którego oznaczenie zostało umieszczone na bateriach lub akumulatorach;
- 23) wprowadzanie do obrotu – odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu używania lub dystrybucji;
- 24) zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory:
 - a) podmiot prowadzący punkt zbierania odpadów, posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
 - b) gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych,
 - c)¹²⁾ przedsiębiorcę wpisanego do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości;

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 9 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 897), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

- 25) zestaw – zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą lub otoczonych zewnętrzną osłoną w taki sposób, że nie jest przeznaczony do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego;
- 26)¹³⁾ zużyte baterie, zużyte akumulatory – baterie i akumulatory będące odpadami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 7. 1. Wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju następuje z dniem:

- 1) wydania baterii lub akumulatorów z magazynu lub przekazania osobie trzeciej, z przeznaczeniem do używania lub dystrybucji na terytorium kraju – w przypadku baterii lub akumulatorów wyprodukowanych na terytorium kraju;
- 2) wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie;
- 3) przywozu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju.

2. Jeżeli z przepisów ust. 1 wynika, że wprowadzenie baterii lub akumulatorów do obrotu nastąpiło w dwóch terminach, za dzień wprowadzenia baterii lub akumulatorów do obrotu na terytorium kraju uważa się dzień wcześniejszy.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

Rozdział 2

Wymagania dotyczące wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów oraz sprzętu

Art. 8. 1.¹⁴⁾ Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym baterie i akumulatory zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,0005% wagowo rtęci, z tym że ogniwa guzikowe nie mogą zawierać więcej niż 2% wagowo rtęci.

1.¹⁵⁾ Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym baterie i akumulatory zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,0005% wagowo rtęci.

2. Wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne, w tym zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,002% wagowo kadmu.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w:

- 1) systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym;
- 2) urządzeniach medycznych;
- 3)¹⁶⁾ elektronarzędziach bezprzewodowych.

3) (uchylony)¹⁷⁾

Art. 9. 1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym zestawy oraz ogniwa guzikowe, powinny być oznakowane symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do ustawy.

2. Wprowadzane do obrotu:

- 1) baterie i akumulatory, w tym zestawy, powinny być oznakowane:
 - a) symbolem chemicznym Cd, jeżeli zawierają powyżej 0,002% wagowo kadmu,
 - b) symbolem chemicznym Pb, jeżeli zawierają powyżej 0,004% wagowo ołowiu;
- 2) ogniwa guzikowe powinny być oznakowane symbolem chemicznym Hg, jeżeli zawierają powyżej 0,0005% wagowo rtęci.

3. Wzory symboli, o których mowa w ust. 2, są określone w załączniku nr 4 do ustawy.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁴⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 15.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 2 października 2015 r.

¹⁶⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 17.

¹⁷⁾ Przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

4.¹⁸⁾ Wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne oraz baterie samochodowe i akumulatory samochodowe powinny być zaopatrzone w informację o ich pojemności, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1103/2010 z dnia 29 listopada 2010 r. ustalającym, na mocy dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, przepisy dotyczące znakowania baterii i akumulatorów przenośnych, wtórnych (ładowalnych) oraz samochodowych informacjami o ich pojemności (Dz. Urz. WE L 313 z 30.11.2010, str. 3–7).

5. Symbole, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz informację, o której mowa w ust. 4, umieszcza się w sposób widoczny, czytelny i trwały.

6. (uchylony)¹⁹⁾

7. (uchylony)¹⁹⁾

Art. 10. 1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu oraz dystrybucji baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9.

2. Wprowadzający do obrotu baterie lub akumulatory jest obowiązany do wycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9.

3. W przypadku niewycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9 Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje z urzędu decyzję o wycofaniu z obrotu tych baterii lub akumulatorów.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) zobowiązanie wprowadzającego do obrotu baterie lub akumulatory do odpowiedniego publicznego wezwania sprzedawców detalicznych, sprzedawców hurtowych oraz użytkowników końcowych baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9 do oddawania tych baterii i akumulatorów na koszt i odpowiedzialność wprowadzającego do obrotu baterie lub akumulatory;
- 2) określenie miejsca lub miejsc przyjmowania baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9;
- 3) nakaz przetworzenia i recyklingu wycofanych z obrotu baterii i akumulatorów, zgodnie z przepisami ustawy.

5. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej właściwy ze względu na miejsce kontroli sprzedawcy detalicznego lub sprzedawcy hurtowego może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, wstrzymanie dystrybucji baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9.

6. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, sprzedawca detaliczny lub sprzedawca hurtowy jest obowiązany do zwrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9 do dostawcy, a w przypadku braku takiej możliwości – do przekazania tych baterii i akumulatorów jako zużytych baterii i zużytych akumulatorów do przetworzenia i recyklingu.

7. Informację o wynikach kontroli oraz kopię decyzji, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor inspekcji handlowej przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od dnia jej wydania.

8. Decyzjom, o których mowa w ust. 3 i 5, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

9. Koszty związane z wycofaniem z obrotu, wstrzymaniem dystrybucji lub przekazaniem do przetworzenia i recyklingu baterii i akumulatorów ponosi wprowadzający do obrotu baterie lub akumulatory.

Art. 11. 1. Produkowany i wprowadzany do obrotu sprzęt powinien być zaprojektowany w sposób umożliwiający łatwe usunięcie z niego zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

1a.²⁰⁾ Jeżeli zużyte baterie i zużyte akumulatory nie mogą zostać łatwo usunięte przez użytkownika końcowego, wprowadzający baterie lub akumulatory zapewnia urządzenia zaprojektowane w taki sposób, aby zużyte baterie i zużyte akumulatory mogły być łatwo usunięte przez niezależne od wprowadzającego baterie lub akumulatory podmioty profesjonalne zajmujące się serwisowaniem lub naprawą urządzeń.

2. Do wprowadzanego do obrotu i dystrybuowanego sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, powinna być dołączona instrukcja zawierająca informację o:

- 1) sposobie bezpiecznego usunięcia baterii lub akumulatorów z tego sprzętu;
- 2) rodzaju zamontowanych baterii lub akumulatorów.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 9 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 12; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2011 r.

¹⁹⁾ Przez art. 9 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 12; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2011 r.

²⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3. W przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, instrukcję, o której mowa w ust. 2, sporządza się w języku polskim.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do:

- 1) sprzętu, który służy ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) sprzętu, w którym baterie lub akumulatory są przylutowane, zgrzewane lub w inny sposób przymocowane na stałe do końcówek zasilających, zapewniając ciągły dopływ prądu w warunkach nietypowej eksploatacji oraz w podtrzymaniu danych w ich niezmiennym stanie w sprzęcie informatycznym, w którym użycie baterii lub akumulatorów jest technicznie niezbędne;
- 3) sprzętu medycznego, który służy do podtrzymywania funkcji życiowych, oraz stymulatorów serca, w których jest niezbędne nieprzerwane źródło zasilania, a baterie lub akumulatory mogą być usunięte tylko przez wykwalifikowane osoby;
- 4) sprzętu przenośnego, w którym wymiana baterii lub akumulatorów przez niewykwalifikowane osoby może stanowić zagrożenie dla użytkownika końcowego lub niekorzystnie wpłynąć na pracę sprzętu.

Rozdział 3

Postępowanie ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami

Art. 12. Zakazuje się umieszczania zużytych baterii i zużytych akumulatorów razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku.

Art. 13. 1. Zużyte baterie samochodowe i zużyte akumulatory samochodowe oraz zużyte baterie przemysłowe i zużyte akumulatory przemysłowe powinny być zbierane selektywnie według rodzajów w celu ułatwienia ich przetwarzania za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 15 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób selektywnego zbierania zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, uwzględniając technologie przetwarzania i recyklingu oraz kierując się potrzebą zapewnienia wysokich poziomów recyklingu.

Art. 14. 1. Magazynowanie i przetwarzanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinny odbywać się w miejscach o utwardzonym, nieprzepuszczalnym podłożu, odpornych na działanie warunków atmosferycznych lub w odpowiednich pojemnikach nieprzewodzących prądu, odpornych na działanie substancji zawartych w bateriach lub akumulatorach oraz działanie warunków atmosferycznych.

2. Magazynowanie zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinno odbywać się na nieprzepuszczalnych podłożach, podłączonych do kanalizacji działającej w obiegu zamkniętym, kierującej ścieki do specjalnych zbiorników lub do instalacji przerabiającej zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

3. Zużyte baterie i zużyte akumulatory przeznaczone do przetwarzania i recyklingu mogą być magazynowane nie dłużej niż przez okres roku łącznie przez wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące magazynowania, przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, kierując się względami ochrony środowiska oraz koniecznością zapewnienia wysokiego poziomu recyklingu.

Art. 15. 1. Za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów muszą zostać osiągnięte następujące minimalne poziomy wydajności recyklingu:

- 1) w przypadku zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych – 65% masy zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w tym recykling zawartości ołowiu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu, przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;
- 2) w przypadku zużytych baterii niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych – 75% masy zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling zawartości kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu, przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;
- 3) w przypadku pozostałych zużytych baterii i zużytych akumulatorów – 50% masy zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. (uchylony)²¹⁾

3.²²⁾ Prowadzący recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa sprawozdań, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającego na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów (Dz. Urz. UE L 151 z 12.06.2012, str. 9), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 493/2012”, na zasadach i w trybie określonych w tym rozporządzeniu.

4.²²⁾ W przypadku gdy proces recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest prowadzony kolejno przez kilku prowadzących recykling, każdy kolejny prowadzący recykling jest obowiązany przekazać prowadzącemu recykling, w którego instalacji rozpoczął się proces recyklingu, informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, nie później niż w terminie do dnia 15 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 16. 1. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów przez ich składowanie na składowisku odpadów lub termiczne przekształcanie.

2. Odpady powstałe po przetworzeniu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2, nienadające się do recyklingu, w zależności od właściwości, mogą zostać unieszkodliwione przez składowanie na składowisku odpadów lub poddane termicznemu przekształcaniu.

Rozdział 4**Rejestr wprowadzających baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów****Art. 17. (uchylony)²³⁾**

Art. 18.²⁴⁾ 1.²⁵⁾ Przedsiębiorca przed rozpoczęciem działalności w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, przed dokonaniem pierwszego wprowadzenia do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju lub pierwszego przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, jest obowiązany do uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2.²⁶⁾ Podmiot pośredniczący przed rozpoczęciem działalności jest obowiązany do uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 19–26. (uchylone)²⁷⁾**Rozdział 5****Obowiązki wprowadzających baterie lub akumulatory**

Art. 27. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.

2. Wprowadzający baterie samochodowe, akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe oraz użytkownicy tych baterii lub akumulatorów mogą zawierać między sobą porozumienia dotyczące finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania tych baterii lub akumulatorów.

Art. 28. 1.²⁸⁾ Wprowadzający baterie lub akumulatory może wykonywać obowiązki, o których mowa w art. 27, art. 31, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 1 i 4, art. 37 ust. 1 i 6 lub art. 41 ust. 3, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.

²¹⁾ Przez art. 1 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²³⁾ Przez art. 220 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²⁵⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁷⁾ Przez art. 220 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Odpowiedzialność za prawidłową realizację obowiązków, o których mowa w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

3.²⁹⁾ Podmiot pośredniczący jest obowiązany posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekzarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001.

4.²⁹⁾ Wykonywanie obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego odbywa się na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

5.²⁹⁾ Wprowadzający baterie lub akumulatory oraz podmiot pośredniczący są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 4, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

Art. 29. Wprowadzający baterie lub akumulatory może wprowadzać do obrotu tylko baterie i akumulatory oznakowane w sposób, o którym mowa w art. 9.

Art. 30. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do umieszczania numeru rejestrowego na dokumentach związanych z obrotem bateriami i akumulatorami.

Art. 31. 1. W przypadku zgłoszenia przez użytkownika końcowego potrzeby odbioru zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, z wyjątkiem baterii kwasowo-ołowiowych i akumulatorów kwasowo-ołowiowych, wprowadzający baterie lub akumulatory, który wprowadził je do obrotu, jest obowiązany do odebrania od użytkownika końcowego, w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia, tych baterii i akumulatorów, w ilości nie większej niż ilość przekazana temu użytkownikowi końcowemu, i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.

2. Wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do odebrania na własny koszt zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.

3. Wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do dołączenia do nich informacji o warunkach i trybie ich zwrotu oraz o zorganizowanych dla nich punktach zbierania.

Art. 32. 1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, dotyczącej zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych;
- 2) zobowiązanie do składania przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory wprowadzającemu baterie przenośne lub akumulatory przenośne:
 - a) (uchylona)³⁰⁾
 - b) wykazu punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory,
 - c) wykazu miejsc odbioru, z których odbiera zużyte baterie lub zużyte akumulatory, wraz z informacją na temat okresu trwania umowy z prowadzącym miejsce odbioru.

3.³¹⁾ Ustalając usytuowanie punktów zbierania oraz miejsc odbioru, strony umowy kierują się gęstością zaludnienia, umożliwiając użytkownikom końcowym pozbycie się zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych w łatwo dostępnym miejscu zlokalizowanym w najbliższej okolicy miejsca ich zamieszkania lub prowadzenia działalności.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁰⁾ Przez art. 1 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 33. 1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do osiągnięcia poziomów zbierania w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w poszczególnych latach, uwzględniając:

- 1) konieczność osiągnięcia do dnia 26 września 2012 r. poziomu zbierania w wysokości co najmniej 25% oraz do dnia 26 września 2016 r. i w kolejnych latach – w wysokości co najmniej 45%;
- 2) potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz zwiększania jego efektywności;
- 3) działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 34. 1.³²⁾ Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.

2.³³⁾ Wprowadzający baterie lub akumulatory sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

3. (uchylony)³⁴⁾

4.³⁵⁾ Przy ustalaniu masy wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów nie uwzględnia się masy tych baterii i akumulatorów, w tym także stanowiących przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów, które zostały wyeksportowane lub były przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego baterie lub akumulatory lub innego przedsiębiorcę.

5. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego ona dotyczy.

6. (uchylony)³⁶⁾

Art. 35.³⁷⁾ Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne sporządza sprawozdanie zawierające informacje oraz wykazy, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. d tiret pierwsze i trzecie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

Art. 36. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie lub akumulatory przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 2) zobowiązanie prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do co najmniej nieodpłatnego przyjmowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, które poddaje procesom przetwarzania i recyklingu.
- 3) (uchylony)³⁸⁾

3. W przypadku:

- 1) wygaśnięcia lub cofnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 2) rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁴⁾ Przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁶⁾ Przez art. 220 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁸⁾ Przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

– wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, do zawarcia nowej umowy, o której mowa w ust. 1.

4.³⁹⁾ Wprowadzający baterie lub akumulatory sporządza wykaz, o którym mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

5. (uchylony)⁴⁰⁾

Art. 37. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Publiczne kampanie edukacyjne oznaczają wszelkie działania mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania tych odpadów, w tym informowanie przy wykorzystaniu środków masowego przekazu, ulotek, broszur informacyjnych i plakatów oraz organizowanie konkursów, konferencji i akcji o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

3. Publiczne kampanie edukacyjne powinny uwzględniać informowanie użytkowników końcowych w szczególności o:

- 1) możliwym wpływie substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzi;
- 2) zaleceniu prowadzenia selektywnego zbierania;
- 3) dostępnych dla nich systemach zbierania i recyklingu;
- 4) ich roli w przyczynianiu się do recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 5) znaczeniu symboli, których wzory są określone w załącznikach nr 3 i 4 do ustawy.

4.⁴¹⁾ Wprowadzający baterie lub akumulatory, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przeznacza na publiczne kampanie edukacyjne, w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata na publiczne kampanie edukacyjne, kwotę co najmniej równą tej opłacie albo
- 2) wnosi na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego opłatę na publiczne kampanie edukacyjne, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata.

4a.⁴²⁾ W przypadku gdy wprowadzający baterie lub akumulatory nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata na publiczne kampanie edukacyjne, kwoty co najmniej równej opłacie na publiczne kampanie edukacyjne, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie poniesioną przez wprowadzającego baterie lub akumulatory na publiczne kampanie edukacyjne.

5. (uchylony)⁴³⁾

5a.⁴⁴⁾ Stawka opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wynosi 0,03 zł za kilogram wprowadzonych do obrotu baterii lub akumulatorów.

5b.⁴⁴⁾ Opłata na publiczne kampanie edukacyjne stanowi iloczyn stawki, o której mowa w ust. 5a, oraz masy wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów w roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, przez wprowadzającego baterie lub akumulatory.

6.⁴⁵⁾ Wprowadzający baterie lub akumulatory, obowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych, sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

7. (uchylony)⁴⁶⁾

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁰⁾ Przez art. 220 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴³⁾ Przez art. 1 pkt 12 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁶⁾ Przez art. 220 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

8.⁴⁷⁾ Wprowadzający baterie lub akumulatory nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość środków, które jest obowiązany przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekracza 10 zł w danym roku kalendarzowym.

9.⁴⁷⁾ Podmiot pośredniczący, realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, na podstawie umów zawartych z więcej niż jednym wprowadzającym baterie lub akumulatory, może prowadzić wspólną publiczną kampanię edukacyjną dla wszystkich wprowadzających baterie lub akumulatory, pod warunkiem że środki przeznaczone na tę kampanię są co najmniej równe sumie środków, które wprowadzający baterie lub akumulatory są obowiązani przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne.

10.⁴⁷⁾ Do opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 6

Oплата produktowa

Art. 38. 1. Rozliczenie wykonania obowiązku zapewnienia wymaganego poziomu zbierania, o którym mowa w art. 33, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Jeżeli wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 33, jest obowiązany do ponoszenia opłaty produktowej.

Art. 39. 1. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy między masą zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, jaką należy zebrać, aby osiągnąć wymagany poziom zbierania w danym roku kalendarzowym, a masą zebranych w tym roku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

Art. 40. 1. Stawka opłaty produktowej dla zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych wynosi od 0,80 zł do 12 zł za kilogram.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zróżnicowania tych opłat z uwagi na rodzaje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów oraz koszty zbierania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 41. 1. Obowiązek obliczenia należnej opłaty produktowej powstaje na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.

3.⁴⁸⁾ Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. d tiret drugie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadzie i w trybie określonych w tej ustawie.

4. (uchylony)⁴⁹⁾

Art. 42. 1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne, mimo ciążącego obowiązku, nie dokonał wpłaty opłaty produktowej lub dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji określonej w ust. 1 marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewpłaconej opłaty produktowej.

3. Termin płatności opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.

⁴⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 10 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁹⁾ Przez art. 220 pkt 10 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 43. Do opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 7

Obowiązki użytkowników końcowych

Art. 44. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w tym baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych, które nie mogą stanowić już źródła energii, do zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do miejsca odbioru.

Art. 45. 1. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych i zużytych akumulatorów samochodowych sprzedawcy detalicznemu baterii samochodowych lub akumulatorów samochodowych, podmiotowi prowadzącemu usługi w zakresie wymiany zużytych baterii samochodowych lub zużytych akumulatorów samochodowych, zbierającemu zużyte baterie samochodowe lub zużyte akumulatory samochodowe, prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych lub zużytych akumulatorów samochodowych lub wprowadzającemu baterie samochodowe lub akumulatory samochodowe.

2. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przemysłowych i zużytych akumulatorów przemysłowych sprzedawcy detalicznemu baterii przemysłowych lub akumulatorów przemysłowych, podmiotowi prowadzącemu usługi w zakresie wymiany zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych lub wprowadzającemu baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe.

3. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przemysłowych nikielowo-kadmowych i zużytych akumulatorów przemysłowych nikielowo-kadmowych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii nikielowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów nikielowo-kadmowych.

Rozdział 8

Obowiązki prowadzących miejsca odbioru

Art. 46. 1. W miejscu odbioru zakazuje się zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych wraz z innymi odpadami w tym samym pojemniku.

2. Pojemniki służące do zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w miejscach odbioru powinny być ustawione w miejscu publicznie dostępnym.

3. W miejscach odbioru zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne są przyjmowane nieodpłatnie.

4. W miejscu odbioru powinna znajdować się czytelna i dostępna dla użytkownika końcowego informacja na temat możliwości oddania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w tym miejscu.

5. Informacja, o której mowa w ust. 4, może być umieszczona na pojemniku służącym do zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

Art. 47. Przy sprzedaży użytkownikowi końcowemu nowych baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych nie wykazuje się oddzielnie kosztów zbierania, przetwarzania i recyklingu.

Art. 48. Sprzedawca detaliczny baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych, którego powierzchnia sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 i 443) przekracza 25 m², jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego przez udostępnienie pojemnika na zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;
- 2) przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

Art. 49. Sprzedawca hurtowy baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego oraz od sprzedawcy detalicznego, któremu przekazał baterie przenośne lub akumulatory przenośne, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;

- 2) przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

Art. 50. Przedsiębiorca świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;
- 2) przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 51. 1. Prowadzący miejsce odbioru, niebędący sprzedawcą detalicznym, sprzedawcą hurtowym lub przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa odpowiednio w art. 48–50, może przyjmować od użytkowników końcowych zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne, jeżeli ma zawartą umowę ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory na odbiór zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych. Umowa jest zawierana w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności zobowiązanie się zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory do:

- 1) co najmniej nieodpłatnego i okresowego odbioru zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych;
- 2) nieodpłatnego dostarczenia pojemników do gromadzenia zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

Art. 52. Prowadzący miejsce odbioru jest zwolniony z obowiązku:

- 1)⁵⁰⁾ uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2)⁵⁰⁾ uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 3) zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o którym mowa w art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.⁵¹⁾), w związku ze zbieraniem zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 4)⁵²⁾ prowadzenia ewidencji odpadów, o której mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Rozdział 9

Oplata depozytowa oraz obowiązki sprzedawców detalicznych baterii kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów kwasowo-ołowiowych

Art. 53. 1.⁵³⁾ Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego.

1a.⁵⁴⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych udostępnianych jako przynależność albo część składowa innych urządzeń.

2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczenia w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o:

- 1) warunkach i trybie zwrotu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, oraz możliwości zwrotu pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży;

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁵¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133 i 1200 oraz z 2015 r. poz. 151, 200, 443 i 528.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 2) punktach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, zorganizowanych przez wprowadzającego baterie lub akumulatory, którego baterie lub akumulatory sprzedaje.

Art. 54. 1.⁵⁵⁾ Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do pobrania od kupującego niebędącego przedsiębiorcą opłaty depozytowej oraz do potwierdzenia jej pobrania, jeżeli przy sprzedaży tych baterii lub akumulatorów kupujący nie przekazał mu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 53 ust. 1.

1a.⁵⁶⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych udostępnianych jako przynależność albo część składowa innych urządzeń.

2.⁵⁷⁾ Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia pobrania opłaty depozytowej, do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz do zwrotu pobranej opłaty depozytowej i potwierdzenia jej zwrotu.

3.⁵⁷⁾ Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej przez sprzedawcę detalicznego, o którym mowa w ust. 1, jest niemożliwy z powodu jego likwidacji, upadłości albo przerwy w wykonywanej działalności gospodarczej, wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany, w terminie 45 dni od dnia ich sprzedaży, do przyjęcia od kupującego, o którym mowa w ust. 1, zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wprowadzonych przez niego do obrotu oraz do zwrotu pobranej opłaty depozytowej i potwierdzenia jej zwrotu w zorganizowanych przez niego punktach zbierania tych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

4. Potwierdzenie pobrania i zwrotu opłaty depozytowej, o której mowa w ust. 1–3, następuje na dokumencie potwierdzającym pobranie opłaty depozytowej oraz dokumencie potwierdzającym zwrot opłaty depozytowej.

5. Sprzedawca detaliczny jest obowiązany do przechowywania dokumentu potwierdzającego pobranie opłaty depozytowej i dokumentu potwierdzającego zwrot opłaty depozytowej przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego one dotyczą.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzającego pobranie opłaty depozytowej i dokumentu potwierdzającego zwrot opłaty depozytowej, o których mowa w ust. 4, kierując się potrzebą ujednolicenia dokumentów oraz zapewnienia prawidłowego gospodarowania wpływami z opłat depozytowych.

Art. 55. 1.⁵⁸⁾ Stawka opłaty depozytowej wynosi 30 zł za sztukę baterii samochodowej kwasowo-ołowiowej i akumulatora samochodowego kwasowo-ołowiowego.

2. (uchylony)⁵⁹⁾

Art. 56. 1.⁶⁰⁾ Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w art. 54 ust. 1, przekazuje nieodebraną opłatę depozytową na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na siedzibę tego sprzedawcy, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty.

1a.⁶¹⁾ Do opłat depozytowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty, sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań oraz ułatwieniem przekazywania tych sprawozdań marszałkowi województwa.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁹⁾ Przez art. 1 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Rozdział 10

Obowiązki zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory

Art. 57. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do odebrania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od prowadzącego miejsce odbioru, z którym ma zawartą umowę, o której mowa w art. 51 ust. 1.

Art. 58. 1.⁶²⁾ Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przekazania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, a w przypadku zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych – w pierwszej kolejności prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi co najmniej sortowanie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2.⁶³⁾ Zbierający zużyte baterie kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do przekazania tych baterii i akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 oraz jest wpisany do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

3. Zbierający zużyte baterie niklowo-kadmowe lub zużyte akumulatory niklowo-kadmowe jest obowiązany do przekazania tych baterii i akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych.

Art. 59. 1.⁶⁴⁾ Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1, oraz ewidencji zaświadczeń, o których mowa w art. 59a ust. 1.

2. W przypadku wprowadzających baterie przenośne lub akumulatory przenośne, którzy przekazali realizację obowiązków wynikających z ustawy temu samemu podmiotowi, o którym mowa w art. 28 ust. 1, w tym obowiązek podpisania umowy ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, dopuszcza się możliwość sporządzenia zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 1.

3.⁶⁵⁾ Zbierający zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne, który przekazuje zużyte baterie lub zużyte akumulatory bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania, sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 75 ust. 2 pkt 1 i 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

4.⁶⁵⁾ Przez masę zużytych baterii i zużytych akumulatorów należy rozumieć odpowiednio masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów zebranych bezpośrednio od użytkowników końcowych, z miejsc odbioru oraz zakładów przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym i przekazanych bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

5.⁶⁵⁾ Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o których mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 59a ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

6. (uchylony)⁶⁶⁾

Art. 59a.⁶⁷⁾ 1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany wydać wprowadzającemu baterie lub akumulatory, z którym ma zawartą umowę, lub podmiotowi pośredniczącemu, z którym ma zawartą umowę, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, zaświadczenie o zebranych zużytych bateriach przenośnych lub zużytych akumulatorach przenośnych zawierające:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory;

⁶²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁶⁾ Przez art. 220 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁶⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;
- 3) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 5) numer REGON zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 6) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 7) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 8) rodzaj zebranych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 9) masę zebranych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 10) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 11) numer kolejny z ewidencji zaświadczeń o zebranych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach.

2. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory sporządza zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje wprowadzający baterie lub akumulatory, lub podmiot pośredniczący, z którym ma podpisaną umowę, drugi jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci pozostaje u zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

3. W przypadku podmiotu pośredniczącego realizującego obowiązki w imieniu więcej niż jednego wprowadzającego baterie lub akumulatory, w tym obowiązek podpisania umowy ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, dopuszcza się możliwość sporządzenia zbiorczego zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, obejmującego łącznie wszystkich wprowadzających baterie lub akumulatory, w imieniu których działa ten sam podmiot pośredniczący.

4. Łączna masa zużytych baterii i zużytych akumulatorów wskazana w zaświadczeniach, o których mowa w ust. 1, nie może być większa od masy zużytych baterii i zużytych akumulatorów zebranych przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

Art. 59b.⁶⁷⁾ Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór ewidencji zaświadczeń, o której mowa w art. 59 ust. 1, sposób jej prowadzenia oraz jej zakres,
- 2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 59a ust. 1

– kierując się potrzebą ujednolicenia ewidencji i treści zaświadczeń oraz ułatwienia prowadzenia ewidencji.

Rozdział 11

Obowiązki prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

Art. 60. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów oraz powstających z nich odpadów w sposób bezpieczny dla środowiska i zdrowia ludzi.

2. Zabrania się przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów poza zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 61. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który ma zawartą z wprowadzającym baterie lub akumulatory umowę, o której mowa w art. 36 ust. 1, jest obowiązany do przyjmowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, bez możliwości żądania zapłaty za ich przyjęcie.

2. Łączna ilość zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjmowana do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów na podstawie umów zawartych z wprowadzającymi baterie lub akumulatory nie może przekroczyć ilości odpadów dopuszczonych do odzysku w zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie odzysku.

Art. 62. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zuży-

tych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7.

Art. 63. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, z wyjątkiem prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, w ramach prowadzonej działalności przygotowuje zużyte baterie i zużyte akumulatory do recyklingu i unieszkodliwiania przez:

- 1) sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje, ułatwiające ich przetwarzanie za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 15 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 6, lub
- 2) przetwarzanie poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów na odpowiednie frakcje materiałowe i recykling co najmniej wyodrębnionych metali w instalacjach i przy użyciu technologii zapewniających osiągnięcie co najmniej minimalnych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 15 ust. 1.

2.⁶⁸⁾ Zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe poddawane są przetwarzaniu wyłącznie w zakładzie przetwarzania prowadzącym również recykling ołowiu i jego związków oraz tworzyw sztucznych.

2.⁶⁹⁾ **Prowadzący zakład przetwarzania, w którym przetwarza się zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe, zapewnia co najmniej przekazanie powstałych w wyniku przetwarzania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.**

3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do przekazania poszczególnych rodzajów posortowanych zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla których sam nie prowadzi przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4.⁷⁰⁾ Sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje stanowi proces odzysku R12 wymieniony w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

5.⁷⁰⁾ Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią, w zależności od stosowanej metody, procesy odzysku R3–R6 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

5a.⁷¹⁾ Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz przetwarzanie i recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 2, obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, inne rodzaje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, które powinny być wydzielone w procesie sortowania, kierując się koniecznością zapewnienia wymaganych poziomów recyklingu oraz ułatwieniem procesów sortowania.

7.⁷²⁾ Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące:

- 1) procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych,

⁶⁸⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 69.

⁶⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

⁷⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁷¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 20 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁷²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2) instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych

– biorąc pod uwagę rozwój techniczny i naukowy oraz najlepsze dostępne techniki, a także kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

Art. 64. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w zależności od rodzaju prowadzonego przetwarzania i recyklingu, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji zaświadczeń, o których mowa w art. 64a ust. 1, oraz ewidencji obejmującej informacje o:⁷³⁾

- 1) rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 2) rodzaju i masie przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 3) osiągniętych poziomach recyklingu;
- 4)⁷⁴⁾ osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów w instalacjach i przy użyciu technologii spełniających wymogi określone dla najlepszych dostępnych technik zapewniających osiągnięcie co najmniej wymaganych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 15 ust. 1.

3. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w którym zastosowane technologie i instalacje nie zapewniają osiągnięcia poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 15 ust. 1.

4. Masę zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjętych przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

5.⁷⁵⁾ Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do sporządzania sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w art. 75 ust. 2 pkt 1 i 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

6.⁷⁶⁾ Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o których mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 64a ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.

7. (uchylony)⁷⁷⁾

Art. 64a.⁷⁸⁾ 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany wydać wprowadzającemu baterie lub akumulatory, z którym ma zawartą umowę, lub podmiotowi pośredniczącemu, z którym ma zawartą umowę, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, zaświadczenie o przetworzonych zużytych bateriach lub zużytych akumulatorach zawierające:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o ile został nadany;
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o ile został nadany;

⁷³⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁷⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 21 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁷⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 15 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁷⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁷⁷⁾ Przez art. 220 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁷⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 10) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 11) rodzaj przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 12) masę przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 13) rodzaj przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 14) masę przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 15) oznaczenie procesu recyklingu, z podaniem procesu określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 16) oznaczenie procesu unieszkodliwiania, z podaniem procesu określonego w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 17) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wyeksportowanych w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania;
- 18) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, które stanowiły przedmiot wewnątrzwspólnotowej dostawy w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania;
- 19) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do recyklingu;
- 20) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do unieszkodliwiania;
- 21) numer kolejny z ewidencji zaświadczeń o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach;
- 22) roczne moce przerobowe zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów sporządza zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje wprowadzający baterie lub akumulatory, lub podmiot pośredniczący, z którym ma podpisaną umowę, drugi jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci pozostaje u prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

3. W przypadku podmiotu pośredniczącego realizującego obowiązki w imieniu więcej niż jednego wprowadzającego baterie lub akumulatory, w tym obowiązek podpisania umowy z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, dopuszcza się możliwość sporządzenia zbiorczego zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, obejmującego łącznie wszystkich wprowadzających baterie lub akumulatory, w imieniu których działa ten sam podmiot pośredniczący.

4. Łączna masa przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wskazana w zaświadczeniach, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać rocznych mocy przerobowych zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów określonych w decyzjach związanych z gospodarką odpadami.

Art. 64b.⁷⁸⁾ Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór ewidencji zaświadczeń, o której mowa w art. 64 ust. 1, sposób jej prowadzenia oraz jej zakres,
 - 2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 64a ust. 1
- kierując się potrzebą ujednolicenia ewidencji i treści zaświadczeń oraz ułatwienia prowadzenia ewidencji.

Rozdział 12

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 65.⁷⁹⁾ 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, opłaty na publiczne kampanie edukacyjne oraz nieodebranej opłaty depozytowej.

2. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, w wysokości 5% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych opłat i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 66. (uchylony)⁸⁰⁾

Art. 67. (uchylony)⁸⁰⁾

Art. 68. (uchylony)⁸⁰⁾

Art. 69. 1. (uchylony)⁸¹⁾

2. (uchylony)⁸¹⁾

3. (uchylony)⁸¹⁾

4. Marszałek województwa udostępnia na stronie internetowej urzędu marszałkowskiego oraz w sposób zwyczajowo przyjęty wykaz miejsc odbioru oraz zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory na terenie województwa.

Art. 70. 1. Marszałek województwa sprawuje kontrolę przestrzegania przepisów ustawy w zakresie objętym właściwością tego organu, w szczególności w zakresie opłaty produktowej, opłaty depozytowej oraz wykorzystania środków przekazywanych przez wprowadzających baterie lub akumulatory, o których mowa w art. 37 ust. 4.

2. Do przeprowadzenia kontroli marszałek województwa może upoważnić pracowników podległego mu urzędu marszałkowskiego.

2a.⁸²⁾ Czynności kontrolne są wykonywane przez kontrolującego po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

2b.⁸²⁾ Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2a, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.

⁷⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸⁰⁾ Przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸¹⁾ Przez art. 220 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁸²⁾ Dodany przez art. 220 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3. Osoba kontrolująca jest uprawniona do:

- 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnymi urządzeniami przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których jest wykonywana działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 – na pozostały teren;
- 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych;
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwanie osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia danych mających związek z problematyką kontroli.

4. Marszałek województwa występuje do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie działań będących w zakresie jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzi naruszenie przez kontrolowany podmiot lub kontrolowaną osobę fizyczną przepisów ustawy lub wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy.

5. Kierownik kontrolowanego podmiotu oraz kontrolowana osoba fizyczna są obowiązani umożliwić przeprowadzanie kontroli, a w szczególności dokonanie czynności, o których mowa w ust. 3.

Art. 71. 1. Z czynności kontrolnych osoba kontrolująca sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanego podmiotu lub kontrolowanej osobie fizycznej.

2. Protokół podpisuje osoba kontrolująca oraz kontrolowany podmiot lub kontrolowana osoba fizyczna, którzy mogą wnieść do protokołu zastrzeżenia i uwagi wraz z uzasadnieniem.

3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu lub kontrolowaną osobę fizyczną osoba kontrolująca umieszcza o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może, w terminie 7 dni, przedstawić swoje stanowisko na piśmie marszałkowi województwa.

Art. 71a.⁸³⁾ Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 71b.⁸⁴⁾ Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 72. 1.⁸⁵⁾ Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, zbiorczą informację o wynikach kontroli przedsiębiorców wpisanych do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, skontrolowanych w poprzednim roku kalendarzowym.

2.⁸⁵⁾ Główny Inspektor Ochrony Środowiska, na podstawie wyników kontroli, o których mowa w ust. 1, oraz posiadanych informacji, w tym danych zawartych w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, sporządza i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku, którego dotyczy, roczny raport o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, w tym informacje na temat osiągniętych poziomów zbierania oraz recyklingu.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór raportu, o którym mowa w ust. 2, kierując się koniecznością określenia danych w celu dokonania oceny funkcjonowania systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.

Art. 73. Kontrolę przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48–50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2 sprawuje Inspekcja Handlowa.

Rozdział 13

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 74. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 1, prowadzi dystrybucję baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub 9, podlega karze grzywny.

⁸³⁾ Dodany przez art. 220 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁸⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 220 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 75. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 5, nie wykonuje decyzji o wstrzymaniu dystrybucji baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub 9, podlega karze grzywny do 10 000 zł.

Art. 76. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 6, nie zwraca baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub 9 do dostawcy lub, w przypadku braku takiej możliwości, nie przekazuje tych baterii lub akumulatorów jako zużytych baterii i zużytych akumulatorów do przetworzenia i recyklingu, podlega karze grzywny do 10 000 zł.

Art. 77. Kto, wbrew przepisom art. 11 ust. 2 i 3, prowadzi dystrybucję sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, bez dołączenia do niego instrukcji, a w przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju – bez dołączenia do niego instrukcji w języku polskim, podlega karze grzywny.

Art. 78. Kto, wbrew przepisowi art. 12, umieszcza zużyte baterie lub zużyte akumulatory razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku, podlega karze grzywny.

Art. 79. (uchylony)⁸⁶⁾

Art. 80. Kto, wbrew przepisowi art. 30, nie umieszcza numeru rejestrowego na dokumentach związanych z obrotem bateriami i akumulatorami, podlega karze grzywny.

Art. 81. Kto, wbrew przepisom art. 31:

- 1) nie odbiera od użytkownika końcowego zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych,
- 2) nie odbiera na własny koszt od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub nie przekazuje ich do przetwarzania i recyklingu,
- 3) nie dołącza do baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych informacji o warunkach i trybie ich zwrotu oraz o zorganizowanych dla nich punktach zbierania

– podlega karze grzywny.

Art. 82. (uchylony)⁸⁷⁾

Art. 83.⁸⁸⁾ Kto, wbrew przepisom art. 34, nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, lub prowadzi ewidencję niezetelnie, podlega karze grzywny.

Art. 84. (uchylony)⁸⁹⁾

Art. 85. (uchylony)⁹⁰⁾

Art. 86. Kto, wbrew przepisom art. 48:

- 1) nie przyjmuje selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego lub żąda od niego zapłaty za ich przyjęcie,
- 2) nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory

– podlega karze grzywny.

Art. 87. Kto, wbrew przepisom art. 49:

- 1) nie przyjmuje zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego oraz od sprzedawcy detalicznego, któremu przekazał baterie przenośne lub akumulatory przenośne, lub żąda zapłaty za ich przyjęcie,

⁸⁶⁾ Przez art. 220 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁸⁷⁾ Przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸⁹⁾ Przez art. 220 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁹⁰⁾ Przez art. 1 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 2) nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory

– podlega karze grzywny.

Art. 88. Kto, wbrew przepisom art. 50:

- 1) nie przyjmuje selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego lub żąda od niego zapłaty za ich przyjęcie,
- 2) nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

– podlega karze grzywny.

Art. 89. Kto, wbrew przepisom art. 53:

- 1)⁹¹⁾ nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego,
- 2) nie umieszcza w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o:
 - a) warunkach i trybie zwrotu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, oraz możliwości zwrotu pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży,
 - b) punktach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zorganizowanych przez wprowadzającego baterie lub akumulatory, którego baterie lub akumulatory sprzedaje

– podlega karze grzywny.

Art. 90. Kto, wbrew przepisom art. 54:

- 1) nie pobiera od kupującego opłaty depozytowej lub nie potwierdza jej pobrania,
- 2)⁹²⁾ w terminie 30 dni od dnia pobrania opłaty depozytowej, nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych lub nie zwraca pobranej opłaty depozytowej wraz z potwierdzeniem jej zwrotu,
- 3) w terminie 45 dni od dnia sprzedaży, nie przyjmuje od kupującego wprowadzonych przez siebie do obrotu baterii i akumulatorów lub nie zwraca pobranej opłaty depozytowej, lub nie potwierdza jej zwrotu

– podlega karze grzywny.

Art. 91. Kto, wbrew przepisowi art. 57, nie odbiera zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych od prowadzącego miejsce odbioru, z którym ma zawartą umowę, o której mowa w art. 51 ust. 1, podlega karze grzywny.

Art. 92. Kto, wbrew przepisom art. 59:

- 1) nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, lub prowadzi ewidencję niezetelnie
- 2) (uchylony)⁹³⁾

– podlega karze grzywny.

Art. 92a.⁹⁴⁾ Kto, wbrew przepisom art. 59a, nie wydaje zaświadczenia o zebranych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach lub wydaje je nieterminowo, podlega karze grzywny.

Art. 93. (uchylony)⁹⁵⁾

Art. 94. Kto, wbrew przepisom art. 61, nie przyjmuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub żąda zapłaty za ich przyjęcie, podlega karze grzywny.

⁹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 29 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹³⁾ Przez art. 220 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁹⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 31 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹⁵⁾ Przez art. 1 pkt 32 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 95.⁹⁶⁾ Kto, wbrew przepisom art. 64, nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji zaświadczeń oraz ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów, osiągniętych poziomów recyklingu oraz osiągniętych poziomów wydajności recyklingu, lub prowadzi ewidencje nierzetelnie, podlega karze grzywny.

Art. 95a.⁹⁷⁾ Kto, wbrew przepisom art. 64a, nie wydaje zaświadczenia o przetworzonych zużytych bateriach lub zużytych akumulatorach lub wydaje je nieterminowo, podlega karze grzywny.

Art. 96.⁹⁸⁾ 1. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 74–95a, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

2. Za wykroczenia, o których mowa w art. 74–95a, odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami przedsiębiorcy związanymi z wprowadzaniem baterii lub akumulatorów, ich dystrybucją lub gospodarowaniem zużytymi bateriami lub zużytymi akumulatorami.

Art. 97. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 1, wprowadza do obrotu baterie lub akumulatory niespełniające wymagań określonych w art. 8 lub 9, podlega karze pieniężnej od 1000 zł do 100 000 zł.

Art. 98. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 2, nie wycofuje z obrotu baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub 9, podlega karze pieniężnej od 1000 zł do 100 000 zł.

Art. 99. Kto, wbrew przepisom art. 11 ust. 2 i 3, wprowadza do obrotu sprzęt, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, bez dołączenia do niego instrukcji, a w przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju – bez dołączenia do niego instrukcji w języku polskim, lub dołącza instrukcję nierzetelną, podlega karze pieniężnej od 1000 zł do 100 000 zł.

Art. 99a.⁹⁹⁾ Kto, wbrew przepisowi art. 15 ust. 3, nie przedkłada marszałkowi województwa sprawozdań o osiągniętym poziomie wydajności recyklingu, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, lub nie przedkłada ich terminowo, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 1000 zł.

Art. 99b.⁹⁹⁾ Podmiot pośredniczący, który nie posiada wdrożonego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 28 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Art. 99c.¹⁰⁰⁾ Kto, wbrew przepisowi art. 63 ust. 2, nie zapewnia co najmniej przekazania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5000 zł do 1 000 000 zł.

Art. 100. (uchylony)¹⁰¹⁾

Art. 100a.¹⁰²⁾ Kto, wbrew przepisowi art. 56 ust. 1, nie przekazuje nieodebranej opłaty depozytowej lub przekazuje ją nieterminowo, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 10 000 zł.

Art. 100b.¹⁰²⁾ Kto, wbrew przepisom art. 56 ust. 2, nie przedkłada marszałkowi województwa sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie nierzetelne, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 1000 zł.

Art. 101. Kto, wbrew przepisom art. 58, nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do odpowiedniego prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze pieniężnej od 5000 zł do 100 000 zł.

Art. 102. Kto, wbrew przepisowi art. 63 ust. 3, nie przekazuje poszczególnych rodzajów posortowanych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze pieniężnej od 1000 zł do 100 000 zł.

⁹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 34 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 35 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 36 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 36 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

¹⁰¹⁾ Przez art. 1 pkt 37 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 38 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 103. 1.¹⁰³⁾ Kary pieniężne, o których mowa w art. 97–99c i art. 100a–102, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2.¹⁰³⁾ Ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 97–99c i art. 100a–102, uwzględnia się zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

3.¹⁰³⁾ Kary pieniężne wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.

3a.¹⁰⁴⁾ Kary pieniężne wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

3b.¹⁰⁴⁾ Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

4.¹⁰⁵⁾ W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Rozdział 14

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 104–114. (pominięte)¹⁰⁶⁾

Rozdział 15

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 115. Przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju oraz przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru, w terminie do dnia 30 listopada 2009 r.

Art. 116. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7, jest obowiązany do dostosowania zakładu do tych wymagań oraz uzyskania decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3, jest obowiązany do dostosowania zakładu do tych wymagań oraz uzyskania decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami, w terminie do dnia 26 września 2011 r.

3. Jeżeli prowadzący zakład, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nie dostosował tego zakładu do wymagań wynikających z ustawy oraz nie uzyskał decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami, właściwy organ, który wydał decyzje w zakresie gospodarki odpadami, stwierdza z urzędu, w drodze decyzji, że decyzje te wygasły bez odszkodowania, odpowiednio w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy albo z dniem 26 września 2011 r.

Art. 117. 1. Do praw i obowiązków wynikających z ustawy zmienianej w art. 111, w tym do zobowiązań z tytułu opłaty produktowej oraz obowiązków sprawozdawczych, stosuje się przepisy tej ustawy obowiązujące w chwili powstania tych praw i obowiązków.

2. Środki zgromadzone przed dniem 1 maja 2010 r. na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 30 ustawy zmienianej w art. 111, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznacza na finansowanie działań w zakresie:

- 1) odzysku i recyklingu odpadów poużytkowych powstałych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz ogniw i baterii galwanicznych;

¹⁰³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 39 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 39 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 39 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰⁶⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

- 2) edukacji ekologicznej dotyczącej selektywnego zbierania i recyklingu odpadów poużytkowych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz baterii i ogniw galwanicznych;
- 3) selektywnego zbierania odpadów poużytkowych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz baterii i ogniw galwanicznych wykonywanych przez gminy;
- 4) badań laboratoryjnych na zawartość metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach zleconych przez Inspekcję Handlową;
- 5) wdrażania przez zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów certyfikowanych systemów zarządzania środowiskowego, umożliwiających dobrowolne uczestnictwo we wspólnotowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS).

Art. 118. 1. Baterie i akumulatory niespełniające wymagań określonych w art. 8 i 9, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie podlegają wycofaniu z obrotu.

2. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

Art. 119. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 114, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 120. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory przedkłada sprawozdania i wykazy, o których mowa w art. 34 ust. 2, art. 35 *ust. 1*, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 59 ust. 3 i art. 64 ust. 5, za rok 2010, w terminie do dnia 15 marca 2011 r.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska roczny raport o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, o którym mowa w art. 72 ust. 2, za rok 2010, w terminie do dnia 15 maja 2011 r.

Art. 121. 1. Do czasu utworzenia bazy danych, o której mowa w *art. 23 ust. 1 pkt 1* i *art. 69 ust. 2*, marszałek województwa jest obowiązany do przedłożenia zbiorczego sprawozdania ze sprawozdań, o których mowa w *art. 69 ust. 1*, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 kwietnia roku, w którym te sprawozdania zostały przekazane.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wzory zbiorczych sprawozdań, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań.

Art. 122. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁰⁷⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 11 ust. 2 i 3, art. 15 ust. 1 pkt 1 i *ust. 2*, art. 48, art. 49, art. 77, art. 86, art. 87 i art. 99, które wchodzi w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 9 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 26 września 2009 r.;
- 3) *art. 17–26* i *art. 79*, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2009 r.;
- 4) art. 30, art. 32–43, art. 53–56, art. 65, art. 69, art. 72, art. 80, art. 82–85, art. 89, art. 90, *art. 100*, art. 104–106, art. 111 pkt 1–13 i 15–20 oraz art. 114 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.;
- 5) art. 111 pkt 14, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2010 r.;
- 6) art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 26 września 2011 r.;
- 7) *art. 66–68*, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

¹⁰⁷⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 28 maja 2009 r.

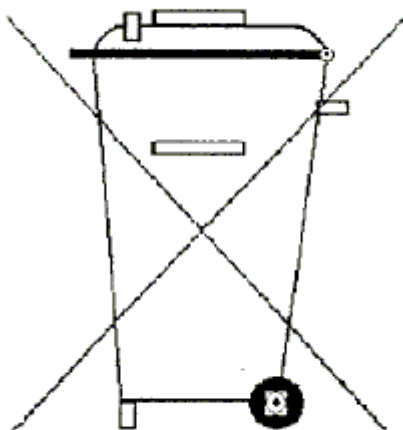
Załączniki do ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r.

Załącznik nr 1**BATERIE PRZEMYSŁOWE I AKUMULATORY PRZEMYSŁOWE**

1. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do awaryjnego lub rezerwowego zasilania energetycznego, w tym w szpitalach, na lotniskach i w biurach.
2. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w środkach transportu, w tym w pociągach i w samolotach, na morskich platformach wiertniczych i w latarniach morskich.
3. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do podręcznych terminali płatniczych, w tym w placówkach handlowych i restauracjach oraz czytników kodów kreskowych w placówkach handlowych.
4. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do profesjonalnego sprzętu wideo dla stacji telewizyjnych i profesjonalnych studiów.
5. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do latarek górniczych i latarek dla nurków umieszczonych na kaskach górników i nurków, z wyłączeniem baterii i akumulatorów, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy.
6. Rezerwowe baterie i akumulatory, które są przeznaczone do drzwi uruchamianych elektrycznie, zapobiegające ich blokowaniu lub przytraśnięciu osób.
7. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w oprzyrządowaniu lub w różnych rodzajach sprzętu pomiarowego i oprzyrządowania, z wyłączeniem baterii i akumulatorów, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy.
8. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w powiązaniu z płytką ogniwa słonecznego, urządzeniami fotogalwanicznymi i innymi urządzeniami wykorzystującymi energię odnawialną.
9. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w pojazdach z napędem elektrycznym, w szczególności w wyposażonych w napęd elektryczny samochodach, wózkach inwalidzkich, rowerach, pojazdach używanych na lotnisku i pojazdach do transportu automatycznego.
10. Inne baterie i akumulatory, niewymienione w pkt 1–9 oraz które nie są bateriami przenośnymi i akumulatorami przenośnymi oraz bateriami samochodowymi i akumulatorami samochodowymi.

Załącznik nr 2**BATERIE PRZENOŚNE I AKUMULATORY PRZENOŚNE**

1. Baterie jednoogniowe typu AA i AAA.
2. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w telefonach przenośnych, komputerach przenośnych, elektronarzędziach bezprzewodowych, zabawkach i sprzęcie gospodarstwa domowego.
3. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w gospodarstwach domowych do zwykłych celów.
4. Inne baterie i akumulatory, niewymienione w pkt 1–3, które mogą być bez trudności przenoszone oraz nie są bateriami samochodowymi i akumulatorami samochodowymi oraz bateriami przemysłowymi i akumulatorami przemysłowymi.

WZÓR OZNAKOWANIA BATERII I AKUMULATORÓW SYMBOLEM SELEKTYWNEGO ZBIERANIA¹⁾

Objaśnienie:

- ¹⁾ Symbol powinien zajmować co najmniej 3% największej powierzchni bocznej baterii lub akumulatora lub zestawu, osiągając maksymalne wymiary 5×5 cm. W przypadku ogniw cylindrycznych symbol ten powinien zajmować co najmniej 1,5% powierzchni baterii lub akumulatora, osiągając maksymalne wymiary 5×5 cm.

W przypadku gdy wielkość baterii lub akumulatora lub zestawu jest taka, że symbol byłby mniejszy niż 0,5×0,5 cm, baterii i akumulatora lub zestawu nie oznacza się, a na opakowaniu umieszcza się symbol o wymiarze co najmniej 1×1 cm.

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym rtęci¹⁾

Hg

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym kadmu¹⁾

Cd

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym ołowiu¹⁾

Pb

Objaśnienie:

- ¹⁾ Symbole umieszcza się poniżej symbolu, o którym mowa w załączniku nr 3 do ustawy, w taki sposób, aby zajmował powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.